



**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxiiij. post Pe[n]tecosten [secundu]m curiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De expōne euāg. s3m curiā

mantrātē nisi postq̄ viderit sp̄m̄ de
scēdēre sup̄ eū. Cōtra. Nā ille descēsus
fuit q̄n̄ ch̄s ē baptizāt. Ioānes at̄ coḡ
uit eū anteq̄ baptizaret: als nō dixisset
Ego a te debeo baptizari. Ad h̄ aut̄ vt
d̄t s. Tho. tripl̄ r̄nderi p̄t. P̄mo s3
Ch̄y. cul^o mēs ē hec. Ioānes diu ante
baptismū nō coḡscebāt Iesum s3m̄ h̄a
nitarē familiarit̄. q̄n̄ at̄ debebat bapti
zari: iā erat ei familiaris ex v̄sitarōe fre
q̄nti. s̄o dixit: ego a te debeo r̄c. Sc̄do tu
tra Hiero. cul^o mēs ē hec. Ioānes sc̄l
uit ch̄m̄ eē mōl saluatorē: nō at̄ eē mōl
saluatorē p̄ baptismū. r̄ ideo h̄ qd̄ nesci
uit auduit. s. h̄ est q̄ baptizāt i sp̄sc̄rō
Tertio mel^o d̄r s3m̄ Aug. q̄ aliqd̄ sc̄l
uit r̄ aliqd̄ nesciuit. s. q̄ pr̄tē baptizan
dī quā fidelibz suis cōicare potuit: sibi
solt̄ retinuit. Et h̄ ē qd̄ d̄t. Qui misit me
baptizare i aq̄. Et isra. Hic ē q̄ bapti
zāt i sp̄sc̄rō. s. singularit̄ r̄ sol^o. r̄ 3 eū
fidelibz p̄tulit pr̄tē baptizādī m̄l
rtalit̄: nō t̄n̄ iter^o mūdādī aiām a ma
cula peti. s3 h̄c sibi refuauit s3m̄ s. Tho
mā. Ul̄ p̄t solut̄ q̄ro q̄ ioānes sciuit q̄
d̄t ch̄m̄ eē filiū dei r̄ filiū Marię p̄g
nis r̄ affīnē suū: forte ēt aq̄q̄ dectū peti
uisset. s3 t̄n̄ nō coḡscebāt eū h̄ r̄ nūc: sic
freq̄nt̄ accidit q̄ h̄o scit se habuisse filiū
quē diu nō vidit: r̄ nūc videt: r̄ nō coḡ
scit eē illū quē scit eē filiū suū.

Sabbato ante dñicā de pas sione s3m curiā.

Quigitauerūt principes
sacerdotū vt r̄ Lazay inflice
rēt. Io. xij. (q̄ mlti p̄t illum
habibāt ex iudeis). i. recedebāt
a doctria r̄ seq̄la phariseoz (r̄ credebāt
i Iesum) Quis ē h̄o tā p̄spicax̄ cogitā
do r̄ tā faciū^o i orādō: vt possit v̄sō ve
teri ac nouo testamēto r̄ v̄sā p̄nacta
iudeoz etiā mō sufficient̄ dicere vel coḡ
gitare iudeoz infiq̄tatē: obstinatōem r̄
faruitatē. Sine dubio pl^o stupeo q̄ si vi
derē solē retrocedere. Et si p̄nta nō vi
derē: vix crederē p̄tra. Ecce resuscitatio
viro nob̄lissimo mortuo q̄triduo r̄ tā
patent̄ vt negari n̄ possi: i. mortē resuscit

tatis r̄ resuscitati sp̄s̄rarūt: vñ tota gē
tilitat̄ p̄ueri potuerat si vidisset. (In cra
stinū at̄ turba mltā r̄c.) Habes at̄ totū
h̄ euāgel. q̄ ad r̄ctā r̄ glosas ferā sc̄da
post palmas.

Dñica xxiij. post Pētecosten s3m curiam.

Quoniam viderit̄ abominat
tōem desolatōis r̄c. (Dact.
xiiij. Est at̄ sc̄dū q̄ vt p̄z
ex textu b̄ti Dar. ea q̄ i p̄nt
euāgel. recitant̄: dicta sūt a ch̄o postq̄
vltimo ascēdit i hierlm̄ ad passiōez. Cū
em̄ die qd̄ā dixisset iudeis: Ecce relinq̄
tur vob̄ dom^o v̄a deserta. egressi de tē
plo discipuli ostē debāt tēpli structurā
q̄ erat mirabil̄: Quibz ille dixit/ lapidē
sup̄ lapidē n̄ remāsur. Sedete at̄ eo dez
de sup̄ mōrē oliueti vbi futurū ē iudiciū
r̄ vñ totū tēplū r̄ ciuitas hierosolyma
poterat videri: interr̄ ogabāt eū discipu
li d̄ duobz. s. euerisōe tēpli seu hierlm̄: r̄
aduētū sc̄do ei^o q̄ erit i p̄sumarōe seculi
Quibz ille r̄ndit sicut i euāgelio tertio
ab isto seq̄nti h̄: In q̄ dedit mltā signa
destruētōis hierlm̄. s. multiplicatōez
pseudoprophetaz ac pseudoch̄i: r̄ i gru
entia mala. Deinde v̄o sup̄ addidit vlt
mū signū euidentissimū r̄ d̄ p̄nq̄ onidēs
ruinā ciuitat̄ hierlm̄ r̄ tot^o gener^o seu
regni israhelitic̄. Et de h̄ sic d̄t in h̄ euā
gelio (Cū viderit̄ abominatōem desol
atōis q̄ dicta est a Daniele p̄ph̄a stan
tē in loco sc̄rō). i. in tēplo v̄l in hierlm̄ q̄
erat ciuitas sc̄rā: vel in circūadiacete re
giōe. q̄ etiā d̄t terra sc̄rā rōne ciuitatis:
sicut r̄ ciuitas rōne tēpli. Est at̄ sc̄dū
dū q̄ angel^o Daniel. ix. sic d̄t. Post heb
domadas sexaginta duas. s. annoz: q̄
cōplege sūt i ch̄i passiōe (occidet ch̄s: r̄
nec erit ei^o p̄p̄s q̄ eū negatur^o ē) corā p̄
lato: s3 ille p̄p̄s ē reprobatur^o r̄ ch̄s ele
git sibi aliū. s. ch̄ianū q̄ eū nō negauit
(r̄ ciuitatē) hierlm̄ (r̄ sanctuarū). i. tem
plū (dissipabit p̄p̄s) roman^o (cū duce
venturo) p̄tra hierlm̄. i. Tito (Et finis
ei^o). s. ciuitatis (ac tēpli vastitas) r̄ post
finē belli statuta desolatō. (Cōfirmat̄
BB v

bit aut pactū. i. euāgelicā legē) multis hebdomada vna) q̄ est vltima inf̄ sexaginta duas: in q̄ ch̄s p̄dicauit (Et i meo hebdomade deficiet hostia z sacrificiū) qz ch̄s instituit noua sacrificia ab olis poribz (Et in tēplo erit abominatio desolatiois) signū euidētissimū. P̄nt aut p̄ hāc abominatiōem multa intelligit: gl. vt patebit (z vsqz ad p̄sumatiōem et finē) mōi (p̄seuerabit desolatio) hierlm calcate a gētibz donec impleant tpa nationū: z iudei p̄uertant ad fidē. P̄dicta ḡ p̄ba saluatoris multis p̄t̄ intelliguntur. qz p̄ abominatiōem desolatiois fm̄ s. Tho. multa p̄nt intelligi. P̄mo tpe ex ercit⁹ romanorū q̄ fuerūt idolatre z iudice terre desolatores. Sc̄do aliq̄d idoli qd iudei abominatiōem vocabāt: vt s̄ q̄la quā legit P̄llar⁹ iuerisse tēplo: vt statua Adriani: quā posuit i loco tēpli vbi steterat arca testamēti. Cum ḡ ista vel illa abominatio fuit in loco sc̄to p̄cipue i tēplo: signū fuit datū a saluatore q̄ iudei nō deberēt i postez vsqz ad finē mōi p̄ualere i terra sua. Un̄ z iuxta Lu. saluator dixit Lū viderit: circūdari ab exercitu hierlm: sc̄tore qz appropiāuit desolatio ei⁹. Sz tū qz i dicta p̄phetia Daniel̄ sūt multa mysteria ch̄ri: idō saluator anteq̄ dicat qd p̄ndat: facit parēthesim dicens: (Qui legit intelligat) sez qū incipiāt z qū termient hebdomade Daniel̄: z quō accipiēda sint q̄ ille p̄phetauit. Deinde p̄tinuat dictū suū dicens: (Tūc q̄ i iudea sūt fugiāt ad mōtes) .i. ad regnū agrippe dominātis i mōtibus fm̄ sc̄m z cōfederati romanis: ad quē fideles admoniti p̄ istam p̄phetiā z declaratiōem ch̄ri z admonitiōem angelī p̄fugerūt z habuerūt pacē dum tu dei p̄ morte ch̄ri luerēt penas/ oppressi bello p̄ Vespasianū ac Titū (z q̄ i tecto nō descedat tollere aliq̄d de domo sua: z q̄ i agro nō ruertat tollere tunicā suā) qz. s. eps erit fugiēdi a facie romanorū. Et vt d̄t s. Tho. saluator vult dicere h̄ malū ita subito vēturū vt nō eustret. q̄ Tit⁹ sc̄tes multitudinē ad festū pascat̄is i hierlm uenisse p̄occupauit obsidere eos in ciuitate (Vt ar̄ p̄gnātibz z nu

trictibz in illis diebz) qz fugere nō poterunt: cū licite nequeat adhortari: nec cōtra naturalē p̄teratē pueros derelinq̄re. Et eadē rōne seq̄t (Orare aut vt nō fiat fuga v̄ia h̄yemē) in q̄ est difficilis (vt sabbato) i q̄ iudeis nō licebat vltra miliare v̄nū p̄ficisci. Sed nunq̄d in tanta necessitate non licuissz sabbato fugere? Dico q̄ sic. sed tū saluator intēdit dicens q̄ fuga erat futura oīno. q̄s diceret: Nolite orare ne fiat fuga v̄ia: qz oīno fiet. sed ne fiet tpe incōgruo: qz fiet r̄p̄ere. Quidā tū vt Nico. de L. v̄. dicit q̄ saluator ic̄pit hic loq̄ de tpe antich̄ri z destructiois mōi. Sz sc̄tus Tho. m̄ l̄o exponit de hierlm eueritiōe. qd̄ patet P̄mo: qz tpe destructiois mōi nō erit fuga: sed terror. Sc̄do: qz exp̄sse beatus Lucas ista introducit d̄ hierlm subuersiōe dicens. Lū viderit: circūdari ab exercitu hierlm: tūc sc̄tore qz appropiāuit desolatio ei⁹. Tūc q̄ in iudea sunt fugiāt in mōtes: z q̄ in medio ei⁹ discedat: z q̄ i regioibz/ nō intrēt in eā: qz dies vltimū b̄i sūt vt impleant oīa q̄ scripta sunt. Vt aut̄ p̄gnātibz z nutrit̄tibz in illis diebz. Er̄t em̄ p̄sura magna super terrā: z ira populo huic. Et cadent in ore gladij: z captiui ducent i oēs gētes. z hierlm calcabit a gētibz donec impleant tpa nationū. Hec ille. (Er̄t em̄ tūc tribulatio magna) z q̄ nō possit explicari sed horrore sit cogitare. Oppressa em̄ fuit hierlm tpe azymorū: in q̄ ch̄ristum occiderat post annos circiter quadraginta. z i ca p̄clu: sa est multitudo populi inualida: q̄ possit qdē alimēta consumere: sed nō pugnare aduersus inimicos. Et tanta fuit int̄ seditio vt nunq̄ nisi cū roman̄ erāt ad muros cessarent ab homicidijs q̄ p̄perrabāt seditiois z q̄ dā latrones dicti sicarij a sicca gladio quē latent̄ ferebāt. Tāta fames vt Josepho teste parētēs filijs z filij parentibus nō solū de manibz sed etiā de faucibus raperēt alimēta: cōstricto guttū re: ne cibz qui os intrauerat/ ventrē intraret: adeo vt Maria qdā nobilissima matrona p̄riū deuorauerit filiū. Tāta pestis vt tā i ciuitate sepulcra decerneret

Do. xiiii. post petre. s. m. curia

z vrbis vallu cadaueribz repleret. Ido pdigta) No ar possit demdes qz auxli
seqt. qis n fuit ab initio mdi vsqz mo/ lio vtunt hmōi pōne scelerate facere vel
do negs fieri. s. i plo illo hebraico: fz sū ra miracula siue miraculm simplr. qz tlia
erū Tho. lz maior sit futura tpe antichri excedūt totū p̄tē creatā: fz q ad nos.
vt dr. Erūtū lz tpe antichri futura sit qz sic supior z magis ingenios^o artifex
maior tribulatio fz se. tñ nō erit vt cre/ sūt aliqd fac. de q mirat inferior. Ita poiz
do maior q ad tribulatos. qz magnū so/ sūt aliq efficere demdes d qbz homines
latiū tūc erit fidelibz q p deo moriant: mirent. Que qlit factat parebit in aliq
quo solatio carebūt iudei q p suis sceles/ gōnū. (ita vt in errore inducant si fieri
ribz plectebant. Velle aut q tūc red/ pr: et electi) Que fz Origenē p exagge
derēt si possūt causā tante vexatiōis et/ ratiōez dicunt ad scandā rei magnitudi
tādū durāz dīspōitiōis: aliā a morte sul/ dinē. Licz ei electi seducti possint z mo
redēptōis) Et nisi breuitari fuisset di/ ri i seductiōe si fz se p̄siderent: tñ hē im
es illi) nō qz tūc dies facti sint breuis/ possibile: vt stār sub ordie diuine electio
res vt qdā dicūt z recitat Aug. qz vt dr/ nis (ecce p̄dixi vob) vt sacula p̄fusa caue
i ps. Ordinatōe tua p̄seuerat dies: fz/ aris (Si q dixerit vob: ecce i deserto ē:
vt dr s. Tho. sc breuitari p̄mo i nūero vt/ nolite exire. ecce i penetralibz). i. i secre
scdo qz breuitata sūt mala. (si fieret sal/ tis locis (nolite credere) z hic recapitū
ua ois caro). i. nulla caro siue null^o ho/ lar z specificat qd p̄ dixerat: vt cordi fir
mo iudeus euasisset qz romanī domina/ mi tradat. Deinde p̄o docet modum q
bant in orbe vniuerso. vt dr scrūs Tho. chis ad iudiciū sit vētur^o. z reddit cāz
(Sed p̄ electos breuitabunt dies illi) qre p̄dicta n credat dicē) Sic ei fulgur
Vcl qz aliq electi iudei iā erāt p̄uersi: z/ exit ab oriente). i. gnaf i p̄tīb orienti (z ap
deprecabant. p illo plo. Vcl qz mlti e/ parer vsqz i occidētē: ita erit aduēt^o fili
erit de illo plo erāt nascituri: q nati nō/ boiz) qz. i. erit i p̄te orientali i bierlm sup
fuissent si ille p̄p̄s coratū interisset die/ mōte oliueti z vallē iofaphat: z erit mā
bus illis nō breuitat. Premissis ar ist/ fest^o oibz (Vbi tūq fuerit corp^o: ibi gre
saluator iā incipit fm sc̄m Tho. loq de/ gabūt z aqle) qñ d. Nolite dubitare qn
p̄tinentibz ad scdm eius aduētū. Pro/ sciat: meū aduētū. qz sic gregāt aquile
q sc̄dū est q duobz t̄pibz chis dixit ap/ vbiē p̄da: ita an me gregabūt oēs gētes
parturos aliqz q se dicerēt eē ch̄m. s. i/ z aqle. i. sci erit meū i acre. Dic ar scrūs
stante destructōe bierlm: vt dicei i euā/ Tho. q i hebreop ly corp^o h̄r anathe. i.
gelio sc̄to ab isto: z instate destructiōe/ cadauer. Vñ voluit chis sc̄are passioēz
mdi. Et de h seqt admonitio ch̄i dice/ suā qz vēter p̄dēs i corpe suo sic passio
r) (Tūc) Dicit ar scrūs Tho. q ly tunc/ nis. Stari ar p̄ tribulatiōez d̄tēz illoz
nō dr tps determinatū/ lz p̄fusi. qz qd/ . i. i qbz antichis verabit ecclia. Sz qz
seqt nē factū stari euersa bierlm: lz ex/ d his diebz n erat facta mērio: fz solū de
pectat futurū i fine. Sic habet Matt. diebz vexatiōis bierlz. Dico q sic bierlz
lij. vbi dr: Et habitauit i nazareth. Et/ feat i seprur: ecclia. ita et^o vexarō z euer
seqt. Tūc venit Ios. zc. z tñ forte anni/ sio feat vexatiōez z euersōne mdi. Vñ
vlginti fuerit int illa duo tpa. Igit tūc/ vtrāqz euersioez p̄cedit aliqz aduentus
. i. tpe finis mdi qñ apparebūt pseudo/ ch̄i z pseudo ch̄i: z p̄dicatio euāgelij
ch̄i) si qz vob dixerit: Ecce hic ē ch̄us/ gnaf: vt dicei i euāgelio sc̄to ab isto z p
aut illuc: nolite credere) nisi eū vid: ritis/ securō bonozz aboiatō i tēplo: qz sic ste
veniere in nubibz celz gloriofum z luc/ rit idolū i tēplo maffiali: ita sedebit anti
dum instar fulgaris: tmo supra solem. ch̄i i spūali. i. ecclia ondes se tāqz sit de
(Surgēt em pseudo ch̄i) id est falsch̄i/ (sol obscurabit z lūa n dabit lumē suū)
(z pseudoprophete) q erāt eoz fautores/ Patēt ar ista z multa seqntia ex dictis
(z dabūt) id est faciet vel causabunt: si/ vniqa sc̄ba i aduentu (z stelle cadent de
cut luna dat lumē suū) signa magna et/ celo z p̄tutes celoꝝ comouebūt. Et tūc

appebit signū filij hoīs i celo. i. crux qđ
 signū yr f. Tho. exponit i ipa inouatōe
 mōi q̄ i celo lucidozī q̄ p̄ appebit erit
 signū victorie chrī quā habuit p passio
 nē sup oibz: z scabit chrīz p passionē ad
 q̄ siuisse iudiciariā p̄tate z p̄fūdet iniq̄s
 Erīt at̄ f̄z s. Tho. h signū sole clarior.
 Existimo at̄ q̄ erit aliq̄ lux i modū cru
 c̄ formata. Si ei eēt vere lignū crucis
 tā corruptū n̄ posset cessante motu celi. et
 sic duraret i etnū: qđ rōnabilr n̄ videt.
 q̄ n̄līm corp̄ m̄strū durabit etnāl n̄lī
 sūt organū aīe rōnal q̄ imortalē: vt sūt
 corpa hūana(z tē plāgēt oēs tribz fre)
 q̄ chrīz n̄ s̄ secute: z tñ tā itelligētes se q̄
 aut̄ errasse. (Et videbūt filiū hoīs veniē
 tē i nubibz celi cū p̄tute mlta z maīesta
 te. Et mīrēt̄ āgelos suos cū tuba z vo
 ce maḡ) Dīc̄ at̄ s. Tho. sup Mar. q̄ cū
 i resurrectiōe triplex p̄t̄ p̄currat. i. diuī
 na z hūana chrī: z āgelica q̄ ad aliq̄ pre
 ambula. p̄mā sc̄at tuba. z sc̄daz vor ma
 gna. z sc̄tā āgell. In q̄rto at̄ dī. xliij. dē
 q̄ ista tuba sc̄at vocē chrī vt eī appitōz
 Et vox ē. q̄ diuīna p̄t̄ opabit p̄ chrī hu
 manitatē seu p̄tute hūanitātē tāq̄ p̄ i
 s̄m. Tñ z vox chrī p̄t̄ dīc̄ tuba dī et
 ecōuerso. (Et p̄gregabūt āgell colligē
 tes cineres z ad iudiciū p̄uocātes a q̄r
 tuoz v̄tīs) q̄ s̄t s̄b solan. i. s̄b sole vel ab
 orīētenar. fauon̄ a fouēdo flores q̄ ab
 occidēte flar: auster z merīdies p̄ q̄s h i
 telligūt̄ q̄rtuoz mōi p̄ressa sūmis celoz
 vsq̄ ad smios eoz. qđ d̄rad sc̄ādī q̄ n̄ so
 lū v̄tū p̄gregabūt̄ s̄z ēt mortuū q̄p̄ aīe s̄t
 i celo z i purgatorio: z corpe i v̄s̄c̄eribz
 fre. (Ab arbore at̄ fiet dīsc̄ite pabolam
 Lū tā ram̄ eī tener fuerit z folia nara
 sc̄t̄s. q̄ p̄p̄ ē estas. Ita z vos cū viderit̄
 hec oīa sc̄tore q̄ p̄p̄ ē z i tāuis). i. aduē
 r̄ chrī. Amē dīco vob: q̄ n̄ p̄teribit̄ ḡnā
 tio hec: dōec oīa s̄tāt. Celū z tra transi
 būt̄ p̄ba at̄ mea n̄ p̄teribūt̄) q̄ oīa patēt̄
 ex dīctis in d̄nīca p̄dīcta.

In festo vni⁹ martyr̄ f̄z curiā.

Sus venit ad me. Luce
 xiiij. i. ad fūcū meuz volens
 me⁹ effīc̄ dīsc̄ipul⁹. i. chrīan⁹
 v̄r̄ religioſus (z nō odit̄ p̄rem

suū z m̄fem⁹) q̄ ad līnēā ascēdētum (et
 v̄rozē) q̄ sc̄z nō facit̄ altā līnēā aut grad
 dū (z filios) q̄ ad līnēā descēdētū (z fra
 tres z sorozes) q̄ ad līnēam trāsuerſaltū
 (adhuc at̄: z anīaz suā). i. vitā aiālē seu
 sensitiuā (n̄ p̄t̄ me⁹ eē dīsc̄ipul⁹). i. v̄r̄
 chrīan⁹ z mlto mīn⁹ v̄r̄ religioſ⁹. S̄z
 cū q̄l̄bz reneat̄ ex charitate dīlīgere oēs
 p̄dīctos: z mlto maḡ seipm: z p̄r vitā
 suā. ista p̄ba itelligēda s̄t q̄n̄ p̄dīcta p̄e
 stant nob̄ impedimēta accedēdi ad chrī
 stū. Sicut ei talia ipedimēta debēt. no
 bis displicere. ita z q̄ ea p̄stant d̄nē nob̄
 displicere inq̄ntū ea p̄stāt: s̄z sint amā
 dī q̄ntū ad naturā z rōne parētele. Est
 at̄ norādū vt colliḡ h̄ ex p̄bis saluato
 r̄ q̄ ad v̄tre ad chrīz s̄ue p̄fecte eē dīsc̄
 pulū chrī trīa req̄rūt: q̄p̄ duo respīctūt
 sm̄nū a q̄ z sm̄nū ad quē. Prīmū ē s̄u
 pareipedimēta extrīnseca q̄ notant̄ per
 p̄rem z m̄rez zc. Sc̄dm̄ ē supare inerise
 ca. i. p̄pas passiōes q̄ notāt̄ p̄ aīaz. Que
 duo p̄t̄nēt ad recedere a malo. Tertū
 ē p̄ficīscī ad bonū offerēdo deo corp⁹ et
 aīaz n̄īaz. qđ notāt̄ cū d̄r: (Et q̄ n̄ batū
 lar cruce suā. i. s̄bī p̄portionatā: n̄ autē
 meā: q̄ ē ap̄anīmīs z crudelīs) z veniē
 post me n̄ p̄t̄ me⁹ eē dīsc̄ipul⁹) Est aut̄
 duplex crux assumenda. i. anīe. i. charit̄
 tas: z corpīs. i. p̄nīa. Dīc̄t̄ ei crux f̄z alī
 q̄s a cruciādo. Cruciat aut̄ p̄nīa corp⁹
 p̄p̄riū z pres sensitiuas: s̄m illd̄ Gal. v.
 Qui sūt chrī carnē suā crucifixerūt cū v.
 z p̄cu. Charitas aut̄ cruciat anīam z p̄
 tes itellectiuas inq̄ntū fac̄ volere de p̄
 p̄a cl̄pa z de aliēa mīfīa: z cōpart̄ suo ca
 pītī chrō: sic dīcebat Paul⁹ Gal. ij. Cū
 chrō p̄fīx̄ sū cruci. Aliq̄ at̄ text⁹ h̄nt̄ cru
 cē suā q̄tīdīe. z ē s̄ illos q̄ sexta feria ab
 tīnēt: z reliq̄s dīebz delictijs: imo crapul
 z luxurijs vacāt. S̄z q̄ dupl̄r aliq̄s est
 dīsc̄ipul⁹ chrī. i. q̄ ē chrīan⁹: z q̄ ē relī
 gīos⁹. z ad p̄mū suffīc̄ fīds cū obſuāt̄ a
 p̄. p̄ceptoz. n̄ at̄ ad sc̄bz. s̄z v̄lī⁹ op̄r̄z q̄ re
 nūctet dīuitijs z p̄cupīsc̄ētijs līct̄s. z p̄
 p̄e volūtati iuxta trīa vora religīōis. iō
 d̄ h̄ s̄b dīc̄ duplex pabola. D̄z ḡ. (Quis
 ei ex vob volēs turri edificare). i. aggre
 dī p̄fectiōnē religīōis q̄ se aduē⁹ tela
 diaboll tueat̄ (n̄ p̄us sedēs) a passiōibz